NUFOC

1 1981

INTERNT

FORUM

NORSK UFO CENTER

NORSK UFO CENTER

AVDELINGENE

NUFOC NORD, boks 99, 9430 Gausvik
Tlf. 082 - 72 332

NUFOC MIDT-NORGE, boks 2119, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 46 782 075 - 84 775

NUFOC VEST, boks 1155, 5001 Bergen
Tlf. 05 - 28 01 26

NUFOC ØST, boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

NUFOC SØR, Grensen 4, 4800 Arendal
Tlf. 041 - 22 086

SENTRALADMINISTRASJONEN, boks 2119, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 46 782 075 - 84 775

FELTSEKSJON A:
Seksjonsleder Arne Smevik
Boks 116, 1501 Moss
Tlf. 032 - 54 660

FELTSEKSJON B:
Boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

FELTSEKSJON C:
Seksjonsleder Egon Nielsen
Dag Hammarskjøldsv. 49
5033 Fyllingsdalen
Tlf. 05 - 16 09 78

FELTSEKSJON D:
Seksjonsleder Leif Havik
Boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 355

FELTSEKSJON E:
Seksjonsleder Odd Jerpstad
Overrein i Egge, 7700 Steinkjer
Tlf. 077 - 62 267

FELTSEKSJON F:
Seksjonsleder Karsten Sandberg
Boks 78, 7620 Skogn
Tlf. 076 - 82 466

FELTSEKSJON G:
Seksjonsleder Eddy Hansen
Sørvesten 3, 6500 Kristiansund
Tlf. 073 - 81 173

FELTSEKSJON H:
Seksjonsleder Arne P. Thommassem
Brinken 30, Birkenlund
4800 Arendal
Tlf. 041 - 85 292 arbeid
041 - 24 686 privat

FELTSEKSJON I:
Seksjonsleder
Vilhelm T. Børs Lind
Gåseid 4, 6017 Åsestranda
Tlf. 071 - 45 343

FELTSEKSJON J:
Seksjonsleder Tor Erik Holtmoen
Prof. Dahlsgt. 35 B, Oslo 3
Tlf. 02 - 56 27 10

FELTSEKSJON K:
Seksjonsleder Tore Sgogly
Sandtorg, 9430 Gausvik

FELTSEKSJON L:
Seksjonsleder Bjørn E, Johansen
Boks 118, 5890 Lærdal
Tlf. 056 - 66 353

FELTSEKSJON M:
Seksjonsleder Leif N. Solhaug
Boks 19, 8387 Fredvang
Tlf. 088 - 94 168

FORSKNINGSSEKSJON
Erling P. Strand
Studby V12/Berg, 7000 Trondheim
Tlf. 075 - 36 025, linje 60

PRESSETALSMANN:
Siv. ing. Hans Kr. Moe
Elgtråkket 3 D, 2014 Blystadlia
Tlf. 02 - 71 87 27

Trykk: Svein Anthun/Vest

NUFOC EN FORENING FOR TALLERKEN-TROENDE ?

Er Norsk UFO Center en organisasjon som ser objektivt på UFO-problematikken? Det er et spørsmål som jeg har stilt meg selv, og jeg mener svaret må bli nei.

Før jeg går videre vil jeg imidlertid klargjøre hva jeg mener med tallerken-troende. Jeg tenker da på en person som tror at jorden blir besøkt av utenomjordiske farkoster, populært kalt "flygende tallerkener".

Hvis NUFOC skal bli godtatt som en seriøs organisasjon, så må vi vise at vi virkelig er det. Det har vi ikke greid hittil, og jeg vil nå peke på en del punkter som jeg mener er årsaken til dette.

Mesteparten av det informasjonsmaterialet som NUFOC har er tydelig påvirket av troen på besøk av utenomjordiske farkoster. Denne skjeve informasjonsfordelingen gjør seg gjeldende både i NUFOCs tidsskrifter og i annet informasjonsmateriell. Det er bare tatt med stoff som stort sett støtter teorien, mens mer kritiske artikler sjelden kommer på trykk.

Dette er kanskje et logisk resultat, siden de som er mer kritisk innstilt ikke er medlemmer i NUFOC. Vi er imidlertid avhengig av å gi et balansert bilde av saken for å bli godtatt som en seriøs organisasjon. Dette er også viktig for vår egen del, slik at vi unngår å få et ensporet syn på saken. Resultatet må derfor bli at vi prøver å få fram en del kritiske artikler i våre tidsskrifter.

Stillfilmene som NUFOC har om UFO-problematikken har de samme svakheter. Jeg vil nevne den svenske UFO-filmen som NUFOC har omarbeidet for norske forhold. Filmen er nok engasjerende for de som tror på tallerken-hypotesen, men ovenfor kritisk innstilte personer virker den mer tvilsom. Enkelte steder i filmen fremkommer det en del tvilsomme uttalelser som burde vært utelatt. Min konklusjon må derfor bli at det burde vært foretatt en revisjon av informasjonsmaterialet for å få det opp på et objektivt nivå.

Utad bør vi fremstå som en organisasjon som undersøker UFO-fenomenet på et saklig grunnlag. Når det for eksempel blir oppdaget noen merker i bakken bør vi være forsiktig med å snakke om landede farkoster, selv om noen påstår å ha sett underlige lys i forbindelse med merkene. Erfaringer viser også at slike uttalelser ofte blir brukt mot NUFOC i pressen.

Artikler om nedskutte farkoster og dypfryste ufonauter er også noe som man bør være varsom med. Det er spennende lesning, men heller ikke noe mer. Man bør i det hele være veldig forsiktig med å legge for mye vekt på ting som er dårlig dokumentert.

Mange er sikkert uenig med meg i det jeg har skrevet. Jeg er imidlertid overbevist om at denne subjektive holdningen er et stort handikap for NUFOC. Jeg håper at de som har andre synspunkter lar disse komme til uttrykk her i Internt, slik at vi kan få en fornuftig diskusjon om NUFOCs fremtid og målsetting.

Hans-Kurt Karlsen

Sammendrag av medisinske data om humanoidene fra forskjellige medisinske kilder, avgitt til Leonard H. Stringfield

Rapportstatus:
Hovedrapportene er førstehåndsopplysninger.

Omtalt som Rapport nr. 22 i "Gjenfunn av tredje grad", og som del av sak nr. A-7 i "UFO gjenfunn/havari syndromet".

Av Gunnar Bertelsen

Sammendrag:

1. Den omtrentlige høyde av de fremmede humanoidene er fra 105 cm til 135 cm. En kilde anga ca. 150 cm. Den gjennomsnittlige vekten er omtrent 18-20 kg.
2. To runde øyne uten pupiller. Øynene er plassert under et slags meget kraftige bryn, som går over hele pannen, og øynene blir beskrevet som store, mandelformete, ovale, dypt plassert, langt fra hverandre, litt skrånende, med et "orientalsk" eller "mongolsk" utseende.
3. Hodet er etter vår målestokk meget stort når man sammenligner det med størrelsen av torsoen og lemmene. "Se på et 5-måneder gammelt menneske-foster".
4. Ingen øreflipper eller fremskytende hudfold strekker seg utenfor øregangene på hver side av hodet.
5. Nesen er utydelig. To små hull med et lite fremspring.
6. Munnen vises som en liten "spalte" uten lepper, som fører inn til en liten grop. Munnen ser ikke ut til å ha noen form for kommunikasjonsfunksjon, og heller ikke som inntak for føde.
7. Halsen må beskrives som tynn, og er ved noen tilfeller ikke synlig på dem på grunn av det iførte antrekk.
8. De fleste observatører beskriver humanoidenes hoder som hårløse. En opplyste at det var små dun på skallen. Kroppen ellers blir beskrvet som fri for hårvekst.
9. Liten og tynn dekker den generelle beskrivelsen av torsoen. I de fleste tilfeller iakttok man et metallisk, men fleksibelt antrekk.
10. Armene er lange og tynne og rekker helt ned til knærne.
11. En type hender har fire fingre og ingen tommelfinger. To fingre synes å være lengre enn de andre. Noen beskriver fingernegler. En slags liten mellomhud - eller "svømmehud" - virkning er iakttatt av tre autorative kilder. Andre rapporter tyder på typer med mer eller mindre enn fem fingre.
12. Leggene er korte og tynne. Føttene på en type beskrives som værende uten tær. De fleste observatører beskriver tildekkede føtter. En kilde beskriver føttene som orangutangs.
13. Hudfargen betegnes ikke som grønn. Noen hevder beige, gyllenbrun, brun, brunaktig eller grå-rosa, og en kilde beskriver den som

---

bortimot "blågrå-aktig" i dypfryst tilstand, og belysning. I et tilfelle var kroppene svidd helt mørkebrune. Hudskrukturen beskrives som skjellaktig eller "krypdyr"-aktig i noen tilfeller, og ellers som tøyelig, elastisk og bevegelig ved muskel- eller bein-vev. Ingen "stripete" muskelvev. Ingen avsondring eller "svette", ingen kroppslukt. (Stringfields hovedkilde, medisinsk sett, har i november 1979 kommet med en del tilleggsopplysninger angående humanoidenes hud-konsistens. Kilden la vekt på vevstrukturen, og sa at den var "maske"-lignende og oppviste et nettverk av horisontale og loddrette striper, og opplyste videre at i ett tilfelle var huden betegnet som "kameleonaktig".)

14. Ingen tenner.

15. Ingen tydelige forplantningsorganer. Kanskje svunnet hen på grunn av utvikling eller degenerasjon. Ingen kjønnsorganer. "I min ikke-profesjonelle bedømmelse må fraværet av forplantningsorganer tolkes dit hen at noen av humanoidene, og kanskje alle, ikke forplanter seg på samme måte som Homo Sapiens, eller så er noen av de kroppene som ble undersøkt kanskje et resultat av kloning eller andre ukjente årsaker," skriver Stringfield.

16. For de fleste observatørene virket det som om humanoidene allesammen var "skåret ut av en form", eller de visste i hvertfall identiske ansiktstrekk.

17. Hjernen, og dens kapasitet, ukjent.

18. Fargeløs væske var fremtredende i kroppene, uten røde celler. Ikke noe lymfesystem. Væsken var ikke noen bærer av oksygen. Ikke noe føde-inntak er kjent. Det er aldri blitt funnet noe føde eller rester av det ved noe kjent gjenfunn. Ikke noe fordøyelsessystem. Ingen tarm- eller ernæringskanal eller "tømmingskanal" beskrevet- Livsopphold, føde ukjent.

19. Mer enn en humanoid-type. Livslengde ukjent. De beskrevne variasjoner av anatomien er ikke større enn de som kjennes fra Homo Sapiens. Andre gjenfunne fremmede typer, enten menneskelike eller groteske, monsterlignende vesener er ukjent. Opprinnelse ukjent.

Vitne: Mange medisinske kilder, og vitner. Hovedvitnet er en lege som var med på obduksjon av en humanoid i 50-årene. Se rapport nr. hvor han har avgitt skriftlig erklæring.

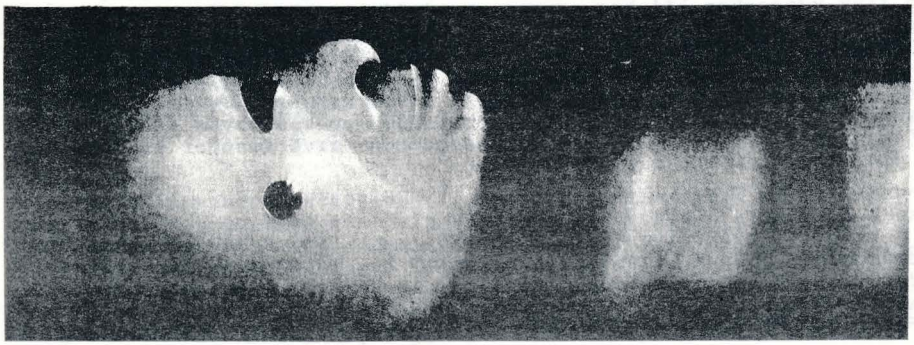

Hvor/når: Vi kan her angi Stringfields ordrette beskrivelse under Sak nr. A-7 i "UFO gjenfunn/havari syndromet":

"Mitt første møte med en opphavelig medisinsk kontakt fant sted i juni 1978 når jeg holdt på med å sette sammen mitt første foredrag som jeg skulle holde i Dayton, Ohio ("Gjenfunn av tredje grad").

Dette møtet ble arrangert av en veteran-forsker med lang erfaring som kjente til min søkning etter informasjon om UFO havari/gjenfunn. Han visste også at jeg hadde erhvervet meg sikre grunninformasjoner, patologiske opplysninger om humanoidene. Ved en middag sammen med doktoren som tjenestegjorde ved en av de store sykehusene fikk jeg informasjoner fra ham. Han fortalte rolig og forsiktig, som forventet. Han refererte til en kollega som hadde foretatt obduksjon av en av de fremmede humanoidene engang i de tidlige 50-årene (se rapport nr.), men hovedsakelig ble det ikke avslørt nye data utover de ytre anatomiske detaljer. Men betydningsfullt var det imidlertid at bestemte karakteristiske trekk, som flere kilder hadde oppgitt tvetydig, ble bekreftet uten tvil, og det var jo egentlig forbausende. Selvfølgelig stilte jeg meg mange spørsmål, og de fleste ubesvart. Senere den kvelden møtte jeg min informatørs sjarmerende hustru, og vi var alle enige om at vårt tema ikke bare var bisarrt eller underlig, men nesten for utrolig til å kunne bli akseptert av vanlige mennesker; offentligheten. Når vi skiltes var legen enig om flere møter i fremtiden.
Kommunikasjonen oss imellom fortsatte, samtidig som det utviklet seg en felles tillit i vår informasjonsutveksling. Legens neste plan var at vi skulle treffes privat i Dayton etter mitt planlagte foredrag. Jeg hadde et kort møte med ham i lobbien på konvensjonssenteret før programmet begynte, og vi ble enige om å treffes på en bestemt tid på mitt rom i Stouffer's Inn. Men på grunn av mellomkomsten med truslene mot meg som gjorde det nødvendig å skifte rom hurtig grunnet min sikkerhet, var han ikke istand til å møte meg personlig (se Internt nr. 6 -80, s.9, red.). Jeg fikk senere vite at til og med notisen som han hadde stukket under døren til mitt første rom på mystisk måte også var forsvunnet. Den nye værelsesinnehaveren burde jo for det om han kom i klemme på grunn av flyttingen, ha varslet resepsjonen om beskjeden slik at de kunne ha kontaktet meg på mitt nye rom. Men affæren i Dayton var full av mysterier som for alltid vil forbli uoppklarte.

Like etter dette ble normale forbindelser med legen etablert igjen. Samtidig som nye informasjoner angående UFO-krasjer nådde meg fra mange nye kilder, så fikk jeg også kjennskap til nye vitale data om humanoidenes fysiologi. Jeg fikk kontakt med en ny kilde, en kjent lege, som var villig til å se på mine spørsmål og å besvare dem.
Jeg fikk kjennskap til ham som en spesialist som på sitt ekspertområde hadde foretatt en obduksjon av et fremmed vesen tidlig i 1950-årene. Ved hjelp av ham var jeg istand til å danne meg et bilde av hele kroppen til humanoidene, og jo mer jeg lærte om deres indre kjemi, og noen av deres organer, eller set fra menneskelig synsvinkel, mangelen på dem, dessto mer ble jeg klar over at de tilfangetatte døde vesener fra verdensrommet var bortenfor grensen for min ikke-profesjonelle bedømmelse.

Gjennom hele 1979 har mitt eneste mål i UFO-forskningen vært å forsøke å avsløre nye data om hva som helst fra troverdige kilder med hensyn til det fortsatte studium av innhentede fremmede humanoid-kropper. Hovedsakelig har de kommet fra medisinske kilder. Det er da viktig å gjenta hovedpunktene av det jeg vet." (De ovennevnte 19 hovedpunkter).

ASTRO-ARKEOLOGI
ved
Bjarno Finderup

Astroarkeologi

NY SERIE

hva er det?

I oktober 1980 kom jeg ut med en bok kalt HIEROGLYFFERNE VAR HERMENEUTISKE. Undertittelen var astroarkeologi. På bakgrunn av denne bok er jeg blitt oppfordret til å skrive om astroarkeologien i Internt UFO Forum 1981.

Det er med glede jeg tar denne utfordring opp, og jeg håper å kunne bringe bladets lesere med såvel eldre som nye oppdagelser, innenfor denne spennende forskningsgren. Men først en redegjørelse om hva astroarkeologien i virkeligheten står for.

Innenfor de siste 10 år er det flere og flere som har begynt å stille spørsmålet: Hvordan har våre forfedre vært istand til, uten hjelpemidler av teknologisk art, å frembringe fortidens fantastiske byggverk, videre smykker så kunstferdige at det ville kreve de aller beste sølv- og gullsmeder av i dag. Dreide granittsøyler som tydeligvis viser fræsing, som om det var tresøyler fra en dreiebenk. Legevitenskapelige inngrep som kun de dyktigste kirurger av i dag ville kunne utrette, osv. osv. ?

Vitenskapen og arkeologene har ennå ikke innrømmet at våre forfedre har kjent til tekniske hjelpemidler. Ennå mindre har de villet høre tale om at det var "guder" eller rettere, folk fra rommet, som i innrettede maskiner avla besøk på jorden og dermed forårsaket et voldsomt kulturskred for jordens daværende beboere. Disse besøk fra rommet har utvilsomt dannet bakgrunn for utallige religioner, mytologier, myter og legender. Astroarkeologiens egentlige mål er å skape beviser for to ting: 1. At jorden i fortiden har kjent til høyt utviklet teknologi. 2. At jorden i fortiden har hatt besøk av vesener ute fra rommet.

Astroarkeologien fikk liksom fast grunn under føttene da Ancient Astronaut Society den 14. september 1973 ble stiftet av advokaten Gene M. Phillips, Illinois USA. Siden da har det vært avholdt årlige verdenskongresser og medlemsmengden som teller mange kapasiteter som professorer, romfartsingeniører, er steget stadig gjennom årene og teller i dag nesten 20 000 medlemmer.

I Danmark har Frede Melhedegaard som er æresmedlem i A.A.S., grunnlagt TUT-ANKH-AMON Instituttet, som i øyeblikket er tilknyttet 20 personer, bl.a. Leif Kjær og Henrik Ø. Larsen som ble omtalt i Internt UFO Forum nr. 5 1980 og undertegnede. Hovedformålet er forskning og opplysningsvirksomhet bl.a. gjennom foredrag, pressemeldinger, samt tadio og TV. Frede Melhedegaard har forøvrig også vært reprsentert i norsk TV i 1973, hvor han var stedfortreder for Erich von Däniken.

I virkeligheten er det allerede funnet så mange reelle funn at enhver arkeolog med respekt for seg selv burde tilegge fortidens menneskes kjennskap til teknologi. Eksempelvis kan nævnes elektriske batterier fra ca. 250 f.Kr., funnet i Bagdad i Irak. Det besto av leirkrukker som inneholdt jernelektroder, isolert med asfalt, og der igjen var det kobbersylindrer. Med kobbersulfat som elektrolytt fungerte en modell upåklagelig.

Ved den greske klippeøya Antikythea fant man ved dykking et skip fra f.Kr. hvor det gjemte seg et meget komplisert apparat. Man fant ut at apparatet hadde 40 mindre tannhjul, samt et stort tannhjul med 240 tenner. Dessuten skyvbare skalaer. Konklusjonen ble at det dreide seg om en mekanisk sekstant til beregning av stjerneposisjoner og planetenes omløpsbane.

I en 1700-årig grav har man funnet aluminium?? Dette materiale kan ellers kun bli utviklet ved en meget avansert teknikk, nemlig ved elektrolyse av bayxit ved temperaturer over 1000 grader Celsius.

Det kunne nevnes mange andre reelle funn, men andre ting taler likeså sitt tydelige språk. Frede Melhedegaard oppdaget f.eks. at utallige av fortidens relieffer og granittsøyler bar spor av fresemerker. Merker som kun kunne stamme fra meget hurtig roterende mekanisk verktøy. Han fant også frem til at samtlige egyptiske guder og konger på bilder bar merkelige hodebekledninger, som alle hadde med elektrisitet å gjøre. Ut fra guden Horus's hodebekledning fremstillet han en avansert stikkkontakt, hvor horusøyet var innmaten. Kontakten ble anerkjent av H. Mogensens A/S, el. materiell. Senere har teknikeren og forfatteren Werner B. Isen (tilknyttet institutt-et) påvist at horusøyet = direkte oversatt fra egyptisk betyr styrkeavbryter. Med disse to kjennsgjerninger for øyet behøver man ikke lenger snakke om hypoteser og teorier, men derimot om beviser.

Nettopp hieroglyfferne er det verd å forske nærmere i, av den grunn av de gamle greske historiefortellerne, bl.a. Heraklit og Horapollon, nevnte at de kunne tydes på tre forskjellige måter, menlig talende, betydende og den skjulte. Den skjulte måte er nettopp teknologien og dermed elektrisiteten. Horapollon som levde ca. 500 e.Kr. skrev således at hieroglyfferne skulle fortelle oss hvordan vi skulle ta solen i vår tjeneste, den ville da hjelpe oss til å arbeide, samt skaffe oss lys og varme.

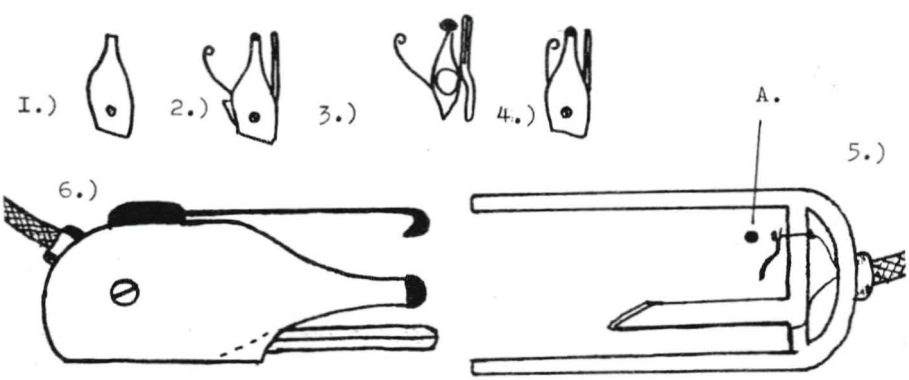

Konstruksjon av el-stikkontakt fra det hieroglyffiske el-tekniske bilde og tegn-symbolspråk i Egypt.

1) Halvkrone fra "Guden" Horus.
2) Dobbeltkrone fra "Guden" Horus.

3) Mystikk-figuren "Horus`Øye".
4) Dobbeltkronen med fjær-stilling i sammentrykket stilling.
5 og 6) Rekonstruksjon av et komplett el-stikksett (støpsel og stikkontakt), som gjennom sin låsemekanisme, f.eks. ved bruk som skjøteledning , er 100 % barne- og idiotsikkert.
"Horus øye" (fig. 3) er den funksjonelle innmat med "pupillen" som en ringfjær, og kronens fjær er en låsefjær som er innstøpt i en trykk-anordning som vil klemme "øyet" sammen når det skal settes i et støpsel (hunstikk, fig. 5), som i likhet med våre dagers el-oppbygning er tilgangen fra nettet.
Den sorte prikk merket A er en tverrgående tapp som låsefjæren ved innsetting av kontakt (fig. 6) passerer og automatisk griper fatt i, hvor ringfjæren etter sammentrykket igjen tar opp sin runde form og forhindrer låsefjæren fra å springe fra tappen. Ved adskillelse av de to delene trykkes disse sammen, hvor trykket fra ringfjæren får låsefjæren til å springe fra tappen.

Omstående stikkontakt er den første tekniske briks-gjenstand i verden som er fremstillet gjennom en teknisk revisjon av et mer enn 2000 år gammelt skriftspråk, og kontakten ble den 30. oktober 1970 skriftlig godkjent av konstruktører fra H. Mogensen A/S, fabrikk for el-materiell, Ellekær 2-4, DK-2730 Herlev.

Postgironummeret til vårt STØTTEFOND ble oppgitt feil i Internt nr. 5 -80. Det riktige nummeret er 3 92 82 80.
De som har sendt bidrag til støttefondet trenger ikke være redd for at pengene ikke skal komme fram; postgirokontoret har rettet postgirotalongene, og takk skal de ha for det.

Stillbildefilm kr. 186,50

for opplæring av feltforskere, på-stedet-undersøkelser trinn for trinn, 35 bilder ferdig montert i rammer, varighet 20 min. førsteklasses kassett med kommentarer, etc. medfølger.

Magnetfeltdetektor kr 200,-

3 x 6 x 11 cm, kontakt for tilkobling av batterieliminator (12 V), optisk og akustisk signal

Geigerteller kr. 600,-

digital utlesning, strålingstyper: beta og gamma

Bestilles hos
NUFOC, feltseksjon D, postboks 485, 7001 Trondheim.

Fortsetter fra nr. 6 1980.

Ettermiddagen skrider fram og stud. Scient. Per Andersen fra SUFOI forteller om deres kontakt med vitenskapen, og litt om de senere års UFO-rapporter.

Han starter med å ramse opp en del vitenskapsmenn som tar UFO-saken alvorlig. Det ble en imponerende rekke på en ca. 10 navn. Dessverre fikk jeg ikke med meg alle navnene, men de mest kjente er Dr. Leo Sprinkle og Dr. J. Allen Hynek, begge USA, Dr. Erol Faruk som visstnok har sitt virke i USA., og Jaques Vallée fra Frankrike.

200 spesielle skjemaer er i Danmark sendt ut til vitenskapsmenn rundt om i det ganske land, etter en spesiell nøkkel. Universiteter har fått endel, likesåforskningsinsgitutter, osv. Disse skjemaene inneholdt noen få spørsmål som: Bør en etterforske UFO-saker? Årsaken til observasjoner? Har De lyst til å bli konsulent i slike saker? Hvorfor evt. ikke? og til slutt oppfordring til kommentarer til skjemaet og UFO-problemet. Det siste ledet jo til en del halsbrekkende svar, men et par virkelige seriøse og gode besvarelser og så her. Kanskje et framtidig bindeledd i etterforskningen?

Dette må da også ha noe for seg her hjemme på berget? Det fine med dette, og det som antageligvis gjorde det gjennomførbart, var at

det hele foregikk anonymt, de behøvde altså ikke underskrive, hvis de ikke absolutt ville. Derfor ble også svarene ærlige. Svarene som ble gitt er som følger. Av de 200 utsendte eksemplarer, kom det tilbake 90. Og det er et meget godt resultat.

1. Bør en etterforske UFO-saker? Bestemt ja og antakeligvis 63,4 %
2. Årsaken til UFO-observasjoner? 22 % - svindel
   15 % - kjente fenomener
   17,4 % - sjeldne naturfenomener
   7 % - ukjente naturfenomener
   17,1 % - kjente gjenstander
   12,7 % - sjeldne gjenstander
   3 % - ujordisk intelligens
   5,5 % - annet
3. Har De lyst til å bli konsulent? 69,5 % - nei
   15,9 % - ja
   14,6 % - vet ikke

Evt. hvorfor ikke?
De fleste hadde for meget "annet" å gjøre, andre mente det er for mange problemer som må prioriteres høyere enn UFO-problemet.

4. Når det gjaldt dette med ytterligere kommentarer var svarene av ytterst varierende art. Fra "skaff deg en annen hobby", til nesten lange avhandlinger om hvordan dette kan arbeides med på seriøst plan.
Alt i alt en meget givende idè, iflg. Per Andersen.

For å gå litt inn på "Projekt UFO Data", så har SUFOI et bra utviklet system der. Det ble trukket ut litt fra årene 1975 til 1978. Her var det ialt 1341 observasjoner, hvorav 272 UFOer. For senere å ha sammenligningsgrunnlag så er også IFOene tatt med på datakortene. Sakene blir også utstyrt med en form for "karakter", troverdig- og sannsynlighets- gradering.

1975	126 observasjoner, herav	38 UFOer
1976	497	128
1977	376	90
1978	342	16

Videre nevnte Per Andersen litt om type skydekke ved observasjoner, og vitnenes alder som i snitt ligger mellom 20 og 30 år. Dvs. hovedtyngden befinner seg her. Fargen på UFOene kan vi kanskje se litt nærmere på:
36,6 % var hvite
21,9 % var gule
13,4 % var orange
12,2 % var røde
15,9 % var andre

Vår egen rapportsentral kunne kanskje gitt oss et tips om hvordan dette faller sammen med våre egne observasjoner.
Per Andersen avsluttet med en del punkt-setninger som vi må ha bommende fast i hodet vårt til enhver tid, enn så lenge.

1. Det eksisterer UFO-rapporter.
2. Det er ikke vitenskapelig bevist at UFOene er romfartøyer fra universet.
3. Vi vet ikke hva UFO-fenomenene dekker over.

4. UFO-fenomenene har en ytterst komplisert natur.
5. UFO-fenomenene har elementer av såvel psykologisk- som fysisk karakter.
6. UFO-saken har ingen lette løsninger.
7. UFOlogi som vitenskap?
8. Internasjonalt samarbeid?

De to siste punktene er oppgaver for den internasjonale komitéen. Og dette var det siste vi fikk med fra kongressen, som var åpen for det brede publikum kun lørdag.

Etter en liten tur innom København sentrum, innfant igjen den norske delegasjonen seg i Lyngby storsenter om kvelden. Det var der satt i scene en slags mottagelse eller "mumlemøde" som danskene selv ynder å kalle det. Det kunne alle sitte å mumle seg kjent med hverandre, til en flaske øl eller flere, og det gjorde man.

Søndag startet baletten kl̈okken 10.00, og dette var kun for spesielt innbudte. Det var den "International Commotees" møtedag, med spesielt innbudte observatører fra forskjellige land.
For å nevne de som var til stede mer eller mindre etter fasiten. Noen forandringer skjedde etter at navnelisten ble trykket.

Komitéen:
Ordfører Peter Hill, BUFORA (British UFO Research Association)
Per Andersen, SUFOI (Skandinavisk UFO Information)
Bertil Kuhleman, URD (Projekt UFO, Registrering, Data)

Land som sitter i Komitéen:
USA, Danmark, Frankrike, Sverige, Italia, Spania og Storbritannia. Canada er foreslått som medlem, og de tilstedeværende komitémedlemmer gikk inn for det.

Observatører:
Kim Lykkegaard, FUFOS (Frit UFO Studium)
Göran Granath NUFOC
Odd-Gunnar Røed NUFOC
Sten Lindgren Projekt URD
Bjarne Håkanson Projekt URD
Mark A. Clarkee FUFOR (Federation UFO Research) U.K.
Mark A. Tyrell FUFOR
Stephen R. Cleaver FUFOR
Peter A. Hansen SUFOI
Jan Fjellander UFO Sverige

Det hele ble innledet med det store internasjonale problem som vi visstnok ikke ser ut til å kunne bli kvitt, nemlig hvem skal være ordstyrer? Og for hvor lenge, ett eller flere år? Man ble i hvertfall enige om at Peter Hill skulle sitte fram til neste møte (London -81).
Det Peter Hill innledningsvis gjerne ville markere meget sterkt, var at BUFORA ikke har noen som helst økonomiske eller andre forpliktelser overfor den internasjonale komitéen. De tok kun initiativet til dette, til den første internasjonale kongressen i London 1979. Komitéen er internasjonal og har ingen stående ordrer. Den velger altså selv sine arbeidsfelter.
Fremtidige kongresser vil etter Hynek's ønske bli holdt hvert tredje år.

Så fulgte en informasjon pr. tavle om hva mål og mening var med hva vi steller med, ved URDs Bertil Kuhleman.
Noe vanskelig å gjengi her kanskje, men det er et forsøk verdt.

ICSU=Int. Constitution of Scientific Union.

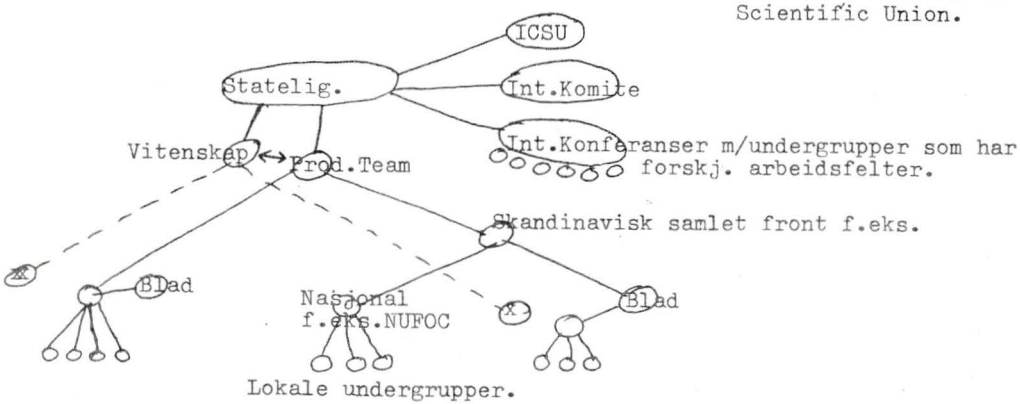

Rundt i de forskjellige land eksisterer det endel lokale grupper av UFO-interesserte, disse er underlagt nasjonale organisasjoner. Disse gir i de fleste land ut egne tidsskrifter. Noen av disse land forener seg og gir ut felles stoff om hva som foregår, gjerne på et internasjonalt språk (engelsk). Dette vil ved fremtidig arbeid av komitéen forhåpentlig resultere i det denne tegning skal forestille.

Ved å samordne hele verden (det endelige mål) pr. EDB, vil vi få et produksjonsteam som kan stå i et nært samarbeid med vitenskapen, som er representert ved den stiplede linjen. Vi regner med at det er oppnåelig å få vitenskaåen med på dette, hvis vi kan fremlegge forskningsresultater som kan aksepteres av foran nevnte.
Etter hvert vil da også det statlige bli involvert, og da er et stort problem borte, nemlig et økonomisk sådant. Ut fra det statlige vil det være forskjellige grupper som fremgår av tegning, som kan arbeide profesjonelt med saken.
Men dit er det langt. Det første som må gjøres er å få ufologene til å tenke vitenskapelig, og her må komitéen gjøre en hovedinnsats. Arbeidsrutinen vil da for fremtiden bli: At det for vitenskapen legges fram beviser. Og hva er det? Og hvor er de? De mp framskaffes! Hva er UFOer? Hva er problemet???

Det første som trengs er et tidsskrift, for å meddele alle impliserte om hva som hender. Dette skal også ut til biblioteker og interesserte vitenskapkretser.
Av innholdet er det viktig å få med en rullende orientering om alle nålevende organisasjoner i verden. Hvem som er formann, og hva som er adressen. Ved siden av dette er det plass for brever, diskusjoner, og alt som ellers måtte foregå på dette området, også rent UFO-stoff. Førstkommende nummer håper man å komme ut med innen årsskiftet. I begynnelsen er det meningen å komme ut med dette kvartalsvis, og heller øke takten etter hvert. Peter Hill vil på oppfordring sitte som redaktør inntil videre. Angående den økonomiske driften,

så var også den siden av saken gjennomtenkt. F.eks. vil det bli tale om å innbetale et engangsbeløp på f.eks. 200 kroner pr. organisasjon. Videre vil det bli krevd en snau krone pr. år. pr. medlem. Og dette regner man med at foreningene vil stå i kø for å betale. Dette erjjo tross alt et felles mål og alles ønske dette som måtte befinne seg i andre enden av UFO-problemet.
Det vil også bli sendt ut donasjonslister til fremstående personer. rundt om i verden, som måtte være interessert i problemer (USA's president). Distribusjon av andre hefter samt bøker er også med på inntektslisten.

Et lite tilbakeblikk når det gjelder Canadas medvirkning. Deres organisasjon heter UFO-Can, og det var jo i seg selv gjenstand for en del humor, for det er jo akkurat der vi vil ha dem, på boks. Lederen deres heter David Hazell, og er nå altså medlem av komitéen. Apropo medlem av komitéen: det er mulig for ethvert medlemsland å få et medlem der iflg. direkte samtale undertegnede hadde med Peter Hill. Alle som søker om opptagelse der vil bli vurdert på like fot med alle de andre. Det de er litt redde for er at hvis man f.eks. har 100 medlemsland, så sier det seg selv at det ikke kan sitte 100 mann i en komité. De regnet med at i starten var Sverige og Danmark representative for Skandinavia, men har vi en mann vi regner med kan passe, så er det bare å søke.
Alle land kan ha en observatør ved disse møtene. Har et land flere organisasjoner er det et overkommelig problem. Det de ikke var noe interessery i å få med var grupper som er preget av et visst religiøst tilsnitt. De er det jo en del av.

Etter hvert regner man med å utvide til så mye som mulig av verden. Hva med Syd-Amerika, Afrika, Asia, Australia, Sovjet og/eller kanskje et øst-europeisk land. Det ville unektelig være et stort skritt framover fra det som er nå, Vest-Europa og Nord-Amerika.

Dr. Hynek som skulle vært til stede på dette møtet kunne dessverre ikke komme pga. at han på det tidspunkt var i Kina for å bygge (UFO) broer. Et meget viktig arbeid i nettopp dette med å utvide UFO-samarbeidet. Samtidig har den amerikanske organisasjonen APRO fått i oppdrag å skrive en bok om UFOer for kinesiske forhold.

For å komme fram til et felles skjema og "språk" på rapportskjemaer beregnet på EDB, så vil det bli lagt fram forslag om at de blir trykt på et sted på de forskjellige språk. Dette for å spare penger på trykkingen. Men utformingen av skjemaet kan alle være med på å utforme, i og med at alle land/organisasjoner sender en prøve på de skjemaene de nå bruker og gjerne et av de de måtte ha brukt tidligere. Ut av disse vil man så lage et ideelt skjema. Dette vil alle få nærmere informasjon om etter hvert.

Nå var klokka blitt nærmere 16.00, og det dro seg mot hjemreise for oss to gjenværende nordmenn. Det ble tid til et lite intervju i svensk lokalradio før avreisen- Vi skal ikke komme for mye inn på selve hjenturen her, men jammen er det langt mellom bensinstasjonene som holder åpent i Sverige en søndags ettermiddag og kveld.
Men hovedsaken er at vi kom helskinnet hjem.
Så får vi håpe og tro at UFOene har observert at det ble holdt en kongress som denne og begynner å vise seg igjen, for nå har det vært merkbart stille en stund.

Odd-Gunnar Røed/Øst

bokanmeldelser

Fortidens gåter

Gjennom utdanning og oppgragelse har vi lært: en autoritet tar ikke feil - spesialisten er ufeilbarlig, trekk ihvertfall ikke vitenskapen i tvil!

Like sikkert har det alltid vært noen som har hatt egne oppfatninger. Før i tiden kunne man regne med å miste hodet eller bli brent som kjetter for sine synspunkter, idag får autoritetene sendetid i TV for å fortelle hvor latterlige "disse eksremistene" er.

Det er altså med alle odds imot seg at Bjarno Finderup, medlem av det danske Tut-Ankh-Amon Instituttet, har forfattet boken "Hieroglyfferne var hermenutiske", en bok om astroarkeologi.

Frede Melhedegaard's oppdagelser har vel vært gnisten til Finderups bok. I 1971 sto Melhedegaard frem med følgende: Samtlige egyptiske guder og faraoer er avbildet med hodeplagg som egentlig symboliserer elektrisk-tekniske gjenstander!

Som om ikke dette var nok; i sin videre leting i spor fra fortiden, fant Melhedegaard senere gamle relieffer som bærer tydelige merker etter forarbeiding med hurtig roterende maskinkraft: freseemerker! (Foto i boken s. 23)

Frede Melhedegaard er for sitt arbeide opptatt som æresmedlem i Ancient Astronaut Society (Astro-arkeologisk selskap).

Det er først og fremst fortolkningsmetoden, og resultatet de anerkjente arkeologene har kommet til, som Finderup er uenig i. Herakleitos (gr. filosof), også kalt "den dunkle", forklarer at de gamle fortellerne hadde tre meddelelse-språk: talende - bokstavelig, betydende - billedlig og skjulende - transcendent.

Når en studerer de sammenligninger Bjarno Finderup lager mellom bilder og tekst, vil en forstå at gåtenes svar ennå ikke er gitt, men at der finnes mange muligheter. Liksom vi har utforsket kun brøkdelen av menneskesinnet, har vi og funnet svar på kun en liten del av fortidens etterlatenskaper.

For å illustrere med et par eksempler: Ingen kan med hånden på hjertet, påstå at de har funnet det hele og fulle svar på pyramidenes gåter. Ikke engang hvordan de er bygd er besvart.

Det ble funnet et kranie i nesten naturlig størrelse, med alle detaljer, utført i bergkrystall. Arkeologer mener det er forarbeidet med bronsemeisel, deretter pusset med pimpesten, og hele arbeidet ville ha tatt minst 150, kanskje 300 år. Jeg vil la påstanden stå slik den er, men spørre om ikke de samme arkeologer kan gjøre dem det etter.

Kjente egypterne til elektrisitet? Ble Guds ord formidlet med radiosendere? Skrev Gud de ti bud med et fresebor? Ble Jonas reddet av et UFO, og ikke av en hvalfisk? Er guden Merkur, gudenes sendebud, egentlig avbildet med et klokkeformet UFO på hodet? Kjente Aztecerne til båndopptakeren og fjernsynet? Dette er litt av det Finderups bok omhandler.

→

Boken er skrevet, og bør leses, i fullt alvor. Selv vil jeg karakterisere den som et av hovedskriftene for et nytt syn på fortiden. Kanskje også for fremtiden. Forfatteren sier selv: "Hvis blot 10 % av denne bogs indhold er sandt, så er der grund til revolution". Jeg sier meg enig.

"Hieroglyfferne var hermeneutiske"
Astro-arkeologi ved Bjarno Finderup.
Eget forlag. Boken koster kr. 48,- + porto, og kan bestilles hos:
Tut-Ankh-Amon Instituttet, Skive afd. v/ Bjarno Finderup
Granvænget 18, DK-7800 Skive, Danmark

Bjørn Eigil Johansen, fylkesleder

« UFO'er tæt på »

heter en ny UFO-bok som nylig er oversatt til dansk og bearbeidet for danske forhold, av SUFOIs romfartsekspert, Ole J. Knudsen.

Boken er opprinnelig amerikansk, skrvet av Sherman J. Larsen, med tittelen "Close Encounters".

De amerikanske eksemplene på UFO-rapporter av forskjellig slag er i stor utstrekning byttet ut med danske, svenske og norske rapporter, og for sistnevntes vedkommende er NUFOC i hvert enkelt tilfelle oppgitt som kilde.

Det spesielle med denne boken er at den med sin enkle og oversiktlige måte å behandle UFO-problemet på skulle være ypperlig egnet for unge mennesker som vil sette seg inn i hva det dreier seg om. For "etablerte ufologer" inneholder den neppe noe nytt, men en bør huske på å anbefale den for nybegynnere i "faget", f.eks. skoleelever. Et godt hjelpemiddel for ledere innen UFO-organisasjonene, som skal innføre nye medarbeidere i stoffet! Her kan boken trygt benyttes, også fordi nødvendigheten av å tilstrebe anvendelsen av vitenskapelige prinsipper i UFO-arbeidet kommer til uttrykk.

En annen av bokens gode sider er redegjørelsen for de fleste alminnelige misforståelser og feiltolkninger som kan føre til UFO-rapporter.

For å sitere fra Ole J. Knudsens forord til boken:
"UFOer tæt på" er forhåpentlig

For å sitere fra Ole J. Knudsens forord til boken:
"UFOer tæt på" vil forhåpentlig være en nøkkel for mange unge til det meget kompliserte, men også uhyre spennende emne: Ufologien!"

K. Stenødegård/SA

Sherman J. Larsen:
"UFOER TÆT PÅ" - 92 sider/innbundet
illustrasjoner og farvefotos
Forlaget Forum 1980 København.

bokanmeldelse

Den hæmmelighedsfulde videnskab

Storverket om den evne som alle mennesker er i besittelse av

Vi har ved en tidligere anledning brakt en viss omtale av bøker som egentlig ikke har noe direkte med UFO-spørsmålet å gjøre. Det dreier seg om slike emner som man med en fellesbetegnelse kunne kalle "fremmedvitenskap", dvs. fenomener som mange er sikre på eksisterer, men son vitenskapen i sin alminnelighet ikke aksepterer. Vi behandler vanligvis ikke slike spørsmål, men siden de ofte trekkes inn i debatten mener vi at det kan være greit for våre lesere å få en viss informasjon om hva som er å få på dette området, og benytte stoffet som referansemateriale. (Jmfr. samarbeidsavtalen med Manu-Mu).

Det er utgitt en mengde bøker om såkalte "paranomale" emner - av varierende kvalitet. Denne gangen vil vi kort omtale et storverk som omfatter to bind, og som tar for seg det meste av det en bør vite om disse tingene.

Det heter at "det er denne viten - denne hemmelighetsfulle vitenskap - som store åndelige begavelser i stadig høyere grad utforsker". Mye skjer i dag på dette området, og vanlige mennesker kan ha vanskelig for å skaffe seg det fulle overblikk over hvor vi står i dag med hensyn til utforskningen av det menneskelige sinn og dets krefter.

"Som Frederic Myers storverk DEN MENNESKELIGE PERSONLIGHET var tidligere slekters hovedverk, er Colin Wilson's verk vår tids endegyldige skildring av den vitenskap som vil åpne porten til kunnskapen om den dypere virkelighet i vår tilværelse, - det som før var DEN HEMMELIGE LÆRE. Colojn Wilson's store verk vil bli den uuttømmelige kilde, med svar på ethvert spørsmål innenfor det psykiske problem, de okkulte gåter, metafysikken, den moderne parapsykologi og -fysikk", heter det i forlagets omtale av verket.

Bind 1 er på 372 sider, og bind 2 på 345 sider.

Pris for begge bind: Dkr. 197,- (paperback)
225,- (innbundet) Iflg. liste.

Bestilles hos:
STRUBES FORLAG, DK-4130 Viby/Sj. Danmark

Colin Wilson: DEN HÆMMELIGHEDSFULDE VIDENSKAB
Strubes Forlag 1978

Hieroglyfferne var hermeneutiske

ASTRO-ARKEOLOGI VED BJARNO FINDERUP

Boken er på 103 sider i A5-format, med dansk tekst.
Pris kr. 48,- + porto.
Bestilles hos
TUT-ANKH-AMON Instituttet Skive afd.
v/ Bjarno Finderup, Granvænget 18, 7800 Skive, Danmark

Seneste statistiske resultater om nærkontakter

CE-II ---Fysiske spor

Ted Phillips samling av etterforskede saker fra UFO-litteraturen inkluderer også tilfeller med vedvarende virkning på omgivelsene, disse omfatter nå 2031 rapporter fra 64 forskjellige land. Noen av de mer interessante statistiske resultatene fra denne samlingen utarbeidet av Phillips omfatter bl.a. følgende:

Det har blitt rapportert om nærkontakter av annen grad gjennom det meste av det tjuende århundre ... ja til og med 55 rapporter fra før år 1900! Pr. idag er 90 % av rapportene fra 1954 - 1980.

Nye rapporter viser et stigende antall. Det siste tiåret, 70-årene, har hatt en gjennomsnitt på 90 pr. år, det høyeste i historien.

64 % av iakttagelsene hadde kun et rapportert vitne.

75 % av tilfellene inntraff om natten.

I over 40 % av rapportene var observasjonsvarigheten over 5 minutter, med en avstand til fenomenet på under 16 meter.

77 % av sporene ble beskrvet som sirkulære.

49 % var brennemerker, avsvidde spor.

11 % involverer avtrykk, vanligvis tre i en triangel.

CE-II ---Virkning på kjøretøyer

Listen over påståtte elektromagnetiske virkninger på kjøretøyer i nærheten av UFOer er utarbeidet av Mark Rodeghier ved Center for UFO Studies. Antallet av slike rapporter overgår nå 400, men statistikken er basert på 363 iakttagelser.

Den første rapporten som beskriver en slik elektromagnetisk virkning i denne samlingen er fra 1949, til tross for at det har vært biler i årtier på veiene før dette.

Hovedparten av disse tilfellene har også inntruffet etter 1954.

50 % ble rapportert av kun et vitne.

72 % av dem inntraff på landlige eller øde omgivelser.

86 % inntraff om natten.

Der forekommer ingen sammenheng mellom styrken av virkningen på kjøretøyene og den antatte avstanden til UFOet. Total sammenbrudd av biler har blitt rapportert på over 3 km's avstand.

94 % av disse episodene har inntruffet i ikke-uvær. (Kulelyn-tilhengerne bør merke seg dette!)

CE-III saker

Fra samlingen på 2053 ufonaut rapporter utarbeidet av Ted Bloedher og David Webb kan vi dra fram følgende tall:

Iakttagelser har forekommet siden århundredets begynnelse, hvorav 1500 av tilfellene inkluderer også iakttagelse av UFO.

87 % av rapportene er fra 1954-1980.

Minst 100 CE-III rapporter i gjennomsnitt pr. år siden 1973 til og med i år uten UFO-bølge.

81 % av tilfellene har inntruffet om natten.

47 % et-vitne tilfeller.

21 % av CE-II fysiske spor-tilfellene inkluderer tilstedeværelsen av ufonauter.

Stort sett mangel på radar og fotografi-tilfeller.

CE-III ---bortførelser

237 tilfeller kjent pr. idag, kalles også for CE-IV saker.

Denne type rapporter viser en stigende tendens, halvparten av dem er fra 70-årene.

Tilfeller av "hukommelsestap" er en helt ny trend.

Den mest bemerkelsesverdige forskjellen mellom UFO-rapporter av høy merkverdighetsgrad som disse ovennevnte og de andre mer "vanlige" former for UFO-iakttagelse er:

7 års perioden mellom starten på den moderne UFOers i 1947 og 1954 som "avsparksår" for alle disse nærkontakt-tilfellene. Til og med 1952 som var et UFO-år i USA, produserte ikke noen særlig grad av slike merkverdighets-tilfeller.

En mindre del av fler-vitnes rapporter. Både IURs samling av UFOer sett på avstand så vel som rapporter av lav merkverdighetsgrad i UFOCAT, Center for UFO Studies databank viser at omtrent 67 % av disse har flere vitner.

Den almenne økning av publiserte tilfeller av nærkontakter i de siste årene, til og med i ikke-toppår,

I forsøkene på å utvikle en hypotese eller hypoteser som kan forklare UFO-iakttagelsene må en finne fram til det som kan forklare disse tallene og trendene.

Frontiers of Science (IUR) Vol.II no.6, sept,-okt. 1980, s.17
Oversatt av Gunnar Bertelsen.

Solens temperatur synker

Små forandringer - i perioder som varer fra dager til flere måneder - har blitt iakttatt fra en amerikansk satellitt.
Forstyrrelser er viktige. For om de fortsetter i perioder over flere år kommer jordens klima til å bli forandret.
Flere ganger i den siste tiden har forskerne sett forandringer på en tidels prosent i solens lys og varme. Det tilsvarer en temperatursenkning på solens ytre på bare 10 grader. Men en halv prosent lavere energitilskudd fra solen til jorden under hundre år er nok til å forårsake store klimaforandringer her.
Skulle solen minske sin stråling mot jorden med seks prosent, så kommer hele jorden til å bli dekket av is.
Under hele menneskehetens historie har jorden opplevd mange perioder med veldige temperaturfall.
Disse perioder varierer fra 22 år til flere millioner år. De har forårsaket istider som iblant innebar store glass epoker, iblant bare mindre istider.
Den siste "mindre istiden" begynte i midten av 1600-tallet og varte til midten av 1800-tallet. Under den tiden sank jordens gjennomsnittstemperatur med 1,5 grader og alpenområdene ble kraftig nediset.

Gösta Elmquist

Kilde: SAF Bulletin nr. 5 1980

støttefond

Støttefond er et begrep som de øvrige skandinaviske UFO-organisasjonene har operert med i lengre tid. Hensikten er naturligvis å forsøke å skaffe litt mer hardt tiltrengte driftsmidler til virksomheten.

Annonser, instrumenttilvirkning, abonnementer, etc. etc. koster som kjent penger, og her strekker organisasjonens faste innkomster på langt nær til. Det må skytes til av egen lomme, og det man får utrettet er begrenset i forhold til hva som kunne gjøres med mer økonomiske midler.

NUFOC har derfor opprettet et STØTTEFOND, slik at de medlemmer som ønsker å støtte arbeidet ut over det årlige medlemsgebyr kan sende sitt bidrag - stort eller lite - til dette fondet.

Bidragene sendes til: Norsk UFO Center Hovedkassen
Postboks 291, 4801 Arendal.

Postgirokonto: 3 92 82 80

Merk talongen "STØTTEFOND".

Mer penger til annonsering etc. kan gi flere medlemmer, og dermed øke mulighetene for å forbedre kvaliteten på tidsskriftene, osv. Som alle vil forstå er det medlemmene selv som vil høste fruktene av en bedret økonomi.
Selv bare en ti'er fra hvert av medlemmene, som for den enkelte ikke ville bety noe fra eller til, ville bety mye for organisasjonens muligheter til større innsats.

Vi ber den enkelte tenke over dette.

De gåtefulle UFO'er

Tilrettelagt av Hans Aass

AGDERPOSTEN 4/7 -79

Noen av leserne husker kanskje illustrasjonen som fulgte det siste innlegget i denne spalten (Agderposten 22/5 1979).
Den viste to underlige skikkelser som påstås observert og to andre tenkte, mulige former for liv ute i Universet. Den første er en klassiker som har fått navnet "Kelly-Hopkinsville-dvergen".
Jeg vil kort referere hva som hendte om kvelden den 21. august 1955:

Stedet var familien Suttons hjem nær Hpokinsville i Kentucky. En bekjent av familien som var på besøk, Bill Taylor, gikk ut for å slukke tørsten ved brønnen, men kom snart tilbake og fortalte at et stort "romskip" var landet på en mark i nærheten. De andre tok det som en spøk, men en kort stund etterpå så de en underlig skikkelse - som liksom var opplyst innvendig - nærme seg gården. Den holdt hendene over hodet som om den var utsatt for robbere.

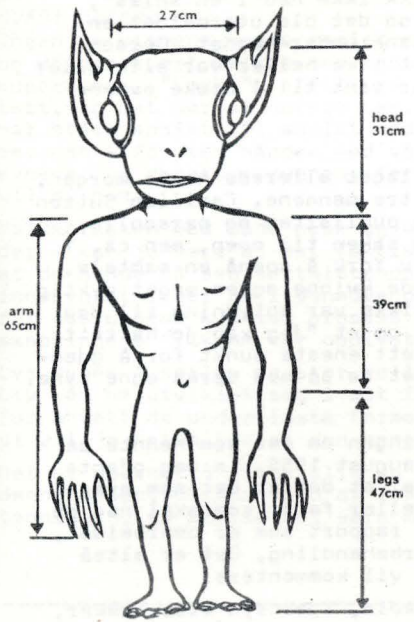

SKYTER FØRST

I den delen av landet er det skikk og bruk at folk av Suttons typer "skyter først og spør etterpå", og det var nettopp det de gjorde, de to karene som gikk ut for å møte den fremmede. Tydeligvis ble skapningen rammet. Den falt over ende, men reiste seg opp igjen og pilte avsted på alle fire ut i mørket. Lyden av skuddene ble beskrevet som "akkurat som å skyte i en bøtte". Straks etter dukket nok en gjest opp ved vinduet, og et skudd ble sendt etter ham gjennom vinduet. De to Sutton-folkene gikk ut for å se om de hadde drept den fremmede. Førstemann stoppet et øyeblikk under et lite overheng fra taket og da så de som kom etter ham, at en kloliknende hånd strakte seg ned og strøk ham over håret. Skyting igjen, både mot ham på taket, og mot et annet vesen som de oppdaget i et tre like ved. Sistnevnte ble trolig rammet "midtskips", men vesenet fløt ned til bakken og forsvant i en fei.

VETTSKREMT

Nå ble karene virkelig vettskremt. Geværene virket ikke, og det var alvorlig. Flere episoder inntraff utover kvelden, og etter tre timer

hadde de syv voksne og fire barn fått nok. De løp ut av huset og stuvet seg sammen i to biler og kjørte så hurtig de kunne til byen og politistasjonen. Deputy Sheriff George Batts og to Kentucky Statepolitimenn fulgte dem tilbake til gården. De fant ingen spor, hverken av de små skapningene eller av "romskipet", men de fant noen av skuddhullene.

Tilfeldigvis var elektronikktekniker Bud Ledwith akkurat da i Hopkinsville. Han fikk med seg en av folkene på radiostasjonen, og de to reiste neste morgen ut til gården for å undersøke dette nærmere. Han hadde nettopp lest om hvordan politiet går frem for å lage tegninger av ettersøkte personer.

UNDERLIGE

De tre mannfolkene var reist til byen for å utføre forskjellige ærender. De fire voksne kvinnene var villige til, hver for seg, å lage skisser av disse underlige skapningene. Ingen av dem hadde lagt merke til halsen. Ingen av dem hadde sett noen nese, og de var usikre med hensyn til munnen. Men når det gjaldt de store tallerkenlignende øynene på hver side av hodet, de store ørene, de lange armene og kroppen, var det ingen tvil.

Mennene kom tilbake om ettermiddagen. Da "Lucky" Sutton, den dominerende personligheten i familien, dukket opp på scenen, "kom han inn som en bjørn". Blikket falt på bordet, der tegningene var plassert. Han satte seg ned uten ett ord, så gjennom tegningene, og sa: "Nei, ansiktet var nesten rundt, det gikk ikke ned i en spiss". Alle detaljer ble så nøye gjennomgått, og det ble utarbeidet en "syntese", som hver og en av de syv voksne under-tegnet. Dersom Ledwith forsøkte seg med å spørre om det ikke heller var slik eller slik ble han raskt satt på plass. De var vant til å bruke øynene sine ute i naturen.

UBEHAGELIG

Det var heldig at disse tegningene ble laget allerede neste morgen, først av de fire kvinnene, og så av de tre mennene. Familien Sutton ble senere utsatt for så mye ubehagelig publisitet og personlig sjikane, at de snart nektet å snakke om saken til noen, men ca. 1 år senere klarte Isabel L. Davis fra New York å oppnå en samtale. Hun var en meget rolig og tillutsvekkende kvinne og en meget dyktig UFO-etterforsker. Hun sa senere at det ikke var antydning til den vanlige "beskyttelsesrasjonaliseringen" om at "jeg kan jo ha tatt feil", Familien gjorde ikke retrett på ett eneste punkt for å gjenvinne samfunnets respekt. De skildret det de så med deres egne øyne.

KOMMENTAR

Ja, dette var altså den utrolige beretningen om det som hendte på Sutton-gården natten mellom 21. og 22. august 1955. La meg gjenta at UFO-forskere har som fast arbeidsregel at det er det som øyenvitnene forteller at de har sett, hørt eller følt, som skal ned på papiret, om det er aldri så utrolig. En rapport som er omarbeidet, er selvsagt verdiløs ved enhver computerbehandling. Det er altså den foreliggende rapport og tegning jeg vil kommentere.

Familien Sutton hadde verken telefon, radio, fjernsyn eller bøker, så de visste nok lite om at de syv voksne personer i fellesskap tegnet prototypen på en skapning som ofte er dukket opp i UFO-historien. Prof. Vallee og dr. Hynek - to av verdens fremste UFO-forskere - sier at likheten med "småfolk" som går igjen i forskjellige kulturers myter og legender, er slående.

Mange spørsmål melder seg, f.eks. hvorfor i all verden forsvant de ikke etter den første ublide behandlingen ved den første kontakten? Var de uforstående for ondskap og dreping? De hadde ingen synlige våpen, ikke engang disse små stavene (ca. 25 x 1 cm) som de ofte retter mot øyenvitner og midlertidig lammer dem, dersom de kommer for nær, Ikke på noe tidspunkt viste de en fientlig holdning. Hva var hensikten med besøket? Ingen har noe svar på dette spørsmålet.

IKKE SOM OSS

Når det gjelder utseendet, er jeg ikke det minste overrasket. Det ville være helt utenkelig at de skulle se ut som oss. La meg nevne det inntrykk jeg personlig sitter igjen med når jeg betrakter denne skikkelsen, sett forfra:
Det store hodet i forhold til kroppen tyder på en meget høy intelligens. De store øynene og de store ørene skulle tyde på at de har måttet venne seg til å oppdage og høre mulige farer på lang avstand. Den kraftige overkroppen og de lange armene med de kloliknende hendene, skulle tyde på at de har måttet rede seg ved å klatre opp fra marken. Dette skulle igjen tyde på at de under utviklingen har hatt tunge vesener på bakken som naturlige fiender. De korte bena forteller at de i alle fall ikke har reddet seg ved å springe (eller kanskje de har hatt biler og fly i tusener av år?) Det er ikke usannsynlig at naturen på den eventuelle fremmede klode har vært savannelignende.

SVÆRT USIKRE

Ingen av vitnene hadde registrert at skapningene hadde noen nese, og de var svært usikre med hensyn til munnen. Pussig nok holdt hovedpersonen, "Lucky", steilt på at det ikke var noen munn i det hele tatt, og det bør vi notere oss. Han var trolig en slik type som før har stått ansikt til ansikt med en "fiende". I en slik situasjon ser man - foruten hånden med våpenet, selvsagt - først og fremst øynene, og deretter munnen, for eventuelt å registrere om "fienden" vil si noe.

Usikkerheten med både nese og munn - det er noe vi venter skal være der - kan jo være at det faktisk manglet, i det det jo kan tenkes at de hadde på seg tettsittende romdrakter - trykkdrakter - med innebygget lager av livsnødvendige gasser fra egen atmosfære. En for oss ukjent kjemisk prosess kan da også være årsaken til at skapningene "liksom var opplyst innenfra".

Lys synes å spille en stor rolle ved de fleste UFO-observasjoner. Liv kan ha utviklet seg i ett for oss totalt fremmed miljø, og derfor antatt de underligste former der ute i det store Univers, men vi vil jo helst tro at den menneskelige kropp er suveren.

Det er morsomt å sitte slik og analysere en fremmed skapning på den denne måten. Dersom noen av leserne har en annen oppfatning av denne tegningen, så skulle det være morsomt å høre den.

Mine barn skal jammen få lære seg å arbeide, for det måtte mine foreldre gjøre.

Et ektepar jeg kjenner har ikke råd til å dra på vinterferie i år. Men de har i hvert fall lagt til side så meget at de kan skru opp termostaten en weekend.